

Sygn. akt IX U 815/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. S. (1) – następcy prawnego B. S. (2)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania B. S. (1)- następcy prawnego B. S. (2)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 grudnia 2016 r. nr(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej B. S. (1) prawo do niezrealizowanego świadczenia – różnicy pomiędzy emeryturą faktycznie wypłaconą jej zmarłemu mężowi B. S. (2) za okres od (...) do (...), a emeryturą ponownie obliczoną zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sędzia

Sygn. akt IX U 815/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 grudnia 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 110 i 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił B. S. (2) (S.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 205,64% (ustalony w najkorzystniejszy sposób) i nie jest wyższy niż 250% oraz nie jest wyższy niż poprzednio ustalony.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji i precyzując je na rozprawie 16 maja 2017r. wskazał, że domaga się, by Sąd przy wyliczeniu wwpw wziął pod uwagę zarobki z KWK (...) i z KWK (...) za okres do 1978r. i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania sądowego B. S. (2) zmarł w dniu (...)

Postanowieniem z dnia 23.05.2018r. Sąd podjął postępowanie z udziałem żony zmarłego – B. S. (1).

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. S. (2), urodzonemu (...), przysługiwało prawo do emerytury górniczej od 1 lipca 1990r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z lat 1985 -1987, wyniósł 383,91% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia pozostawał w zatrudnieniu do 25.10.1990r. oraz w latach 2000-2002.

B. S. (2)(...)złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, zaznaczając pkt 3 wniosku. Wraz z wnioskiem przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1979-1990.

(dowód: akta organu rentowego).

B. S. (2) zatrudniony był w KWK (...) w J. na stanowiskach: od 10.03.1965r. do 31.12.1966r. – cieśli o najwyższych kwalifikacjach pod ziemią, od 01.01.1967r. do 31.10.1967r. – nadgórnika oddziału wydobywczego pod ziemią, od 01.10.1970r. do 30.04.1971r. – nadgórnika oddziału wydobywczego pod ziemią, od 01.05.1971r. do 31.01.1974r. – sztygara zmianowego oddziału wydobywczego pod ziemią i od 01.02.1974r. do 31.03.1974r. – dyspozytora ruchu kopalni pod ziemią.

W okresie od 01.11.1967r. do 30.09.1970r. ubezpieczony zatrudniony był jako nadgórnik oddziału pozawydobywczego pod ziemią w KWK (...) w P..

Ubezpieczony w początkowym okresie pracy w KWK (...) jako cieśla miał ustaloną stawkę dniówkową - 72 zł na dniówkę. Była też premia. Ubezpieczony pracował na wszystkie trzy zmiany. Pracował też w niedziele. Nie był członkiem drużyny ratowniczej. Otrzymywał także 13-tą pensję, barbórkę. Uprawniony był do deputatu węglowego. Od 1967r. ubezpieczony pracował „na etacie” na stanowisku nadgórnika oddziału wydobywczego pod ziemią i z tego tytułu miał wynagrodzenie miesięczne. Pracował też na wszystkich zmianach i w niedziele (1-2 w miesiącu). Były też stałe składniki wynikające z Karty Górnika, w tym węgiel. Na KWK (...) był dodatek za pracę w szkodliwych warunkach i przez jakiś czas z tytułu zagrożenia metanowego.

Na KWK (...) ubezpieczony miał stawkę miesięczną taką samą jak na KWK (...). Warunki wynagradzania na KWK (...) były takie same jak na KWK (...).

Od października 1970r. ubezpieczony przeniósł się znowu na KWK (...) na stanowisko nadgórnika. Był wynagradzany jak wcześniej na tym stanowisku. Od maja 1971r. był sztygarem zmianowym i wtedy podniesiono mu płacę zasadniczą i do tego wypłacano mu premie uznaniową w zależności od wyników kopalni. Na tych samych co wcześniej zasadach pracował w niedziele oraz na wszystkie zmiany.

(dowód: akta osobowe B. S. (2) z okresu zatrudnienia w KWK (...) i KWK (...), zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 16 maja 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:11:11-00:34:43).

Najkorzystniejsze wynagrodzenie B. S. (2) uzyskał w latach 1972-1990 i 2002r., po odtworzeniu wynagrodzeń z lat 1965 -1978, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek funkcyjny.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250%. Przy odtwarzaniu wynagrodzeń za lata jw. biegły uwzględnił także dodatki za II i nocną zmianę.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu świadczeń emerytalno-rentowych M. Ż. k. 65-77 a.s, pismo organu rentowego z 18.12.2018r. k. 92 a.s.).

Decyzja organu rentowego z dnia 22.02.2018r. prawo do renty rodzinnej po zmarłym ubezpieczonym organ rentowy przyznał jego żonie B. S. (1).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy B. S. (2) spełniał warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2018r., poz.1270 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe B. S. (2) spełniał warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika z opinii powołanego biegłego sądowego. Wysokość zarobków została odtworzona na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych. Wskazać należy jednak, iż od wysokości tych odtworzonych przez biegłego wynagrodzeń należało odjąć składniki wynagrodzenia, których otrzymywanie nie wynikało z zachowanej dokumentacji lub które wiązały się z faktyczną obecnością w pracy a nie zachowały się karty ewidencyjne. Stąd należało odliczyć dodatki za pracę nocną i II zmianę, w świetle najnowszego orzecznictwa sądowego – Sądu Apelacyjnego w Katowicach (wyr. Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 22.05.2018r., sygn. akt III AUa 175/18).

Niemniej obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, po odliczeniu spornych składników jw. okazał się wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach... w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Ust. 2. Osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła

Ust. 3. Roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.

Do niniejszej sprawy, po śmierci B. S. (2), wstąpiła jego żona B. S. (1), uprawniona do renty rodzinnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477⁽¹⁴⁾ §2 kpc i art. 136 powołanej ustawy z 17.12.1998r. zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przyznając następcy prawnemu - ubezpieczonej B. S. (1) prawo do niezrealizowanego świadczenia – różnicy pomiędzy emeryturą faktycznie wypłaconą jej zmarłemu mężowi B. S. (2) za okres od (...).(miesiąc złożenia wniosku) do(...) - a emeryturą ponownie obliczoną, zgodnie z art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

SSR del. Renata Stańczak